

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
เทวบุตรเทวดาเคยเทศน์มาแล้ว

(ผู้ว่าฯ กราบนิมนต์หลวงตา วันวิสาขบูชา วันที่ ๒๒ พฤษภาคม นี้ จังหวัดจะจัดงานวิสาขบูชาที่ทุ่งศรีเมือง อยากกราบนิมนต์หลวงตาไปเทศน์ธรรมะให้กับพี่น้องประชาชน ฟังที่มณฑลพิธีทุ่งศรีเมือง ตอน ๖ โมงเย็นครับ และได้นิมนต์พระมาประมาณ ๕๐๐ รูปด้วย) เราฟังดูลวดลายเสียก่อน วิสาขบูชามันจะกลายเป็นวิสาขบูชาหมากัดกัน เราไม่อยากเล่นด้วยนะ เพราะฉะนั้นต้องฟังชัดเจนเสียก่อน ได้ทราบว่ารุ่งเทพจะประมวลมา เอาโน้นมาเอานี้มาๆ ฟังเสียงมันเริ่มแสงหูๆ เข้าไปแล้ว อ้อ นี่จะให้ตั้ง มีวิสาขะโลกในเมืองไทย แต่วิสาขะหมากัดกันในเมืองไทยนี้ไม่เห็นพูดบ้างละ เราฝากไว้หนึ่งเท่านั้นแหละ ให้ได้พิจารณากัน

อย่างนี้ซีโลกทำอะไรไม่ค่อยมีแบบมีฉบับนะ แม้แต่พระก็เตลิดเปิดเปิงเรื่องแบบเรื่องฉบับมาแล้ว ธรรมวินัยไม่มี จะทำอะไรเลอะเทอะไปหมด เพราะฉะนั้นจึงต้องได้พิจารณาแล้วพิจารณาเล่าเรื่องเหล่านี้ละ ธรรมเป็นของละเอียดอ่อนมากทีเดียว ได้ยินอย่างนั้นละ เวลานี้ดูเจียบๆ ไปแล้วนะ ที่เราว่าเหล่านี้สอดเข้าไปให้เป็นข้อคิดนะ ที่ว่าให้เป็นวิสาขะโลก มันโลกแบบไหนนะ ฟังว่าจะเอาคณะนั้นมาคณะนี้มา คณะไหนๆ มีแต่อวดเบ่งๆ กิเลสทั้งนั้น พองตัวๆ ใหญ่ๆ แล้วมานี้ก็พอดีเป็นสนามหมากัดกัน เราว่าอย่างนี้ละ บอกตรงๆ เลย ฟังแล้วมันไม่เข้าทำนะ นี่ละกิเลสเป็นหัวหน้าเอาธรรมออกเป็นโล่เพียงเท่านั้น นอกนั้นเป็นกิเลสทั้งหมดแฝงฤทธิ์อยู่ในนั้น ฟังแล้วก็ได้สอดธรรมะเข้าไปให้เป็นข้อคิดเท่านั้นแหละ นี่มันจะเป็นวิสาขะหมากัดกันโลกเรานะ เราว่าอย่างนั้น

คือไม่ค่อยได้พิจารณา ก็เอาตั้งแต่ชื่อแต่เสียง ชื่อเสียงอะไร ความถูกต้องหลักเกณฑ์ที่ไม่มีเอาชื่อเสียงมาจากไหน ชื่อเสียงก็ต้องเอาจากความดีความดีเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ให้เป็นคติตัวอย่างแก่ประชาชนทั้งหลายถึงถูก พระพุทธเจ้าเป็นต้นแห่งหลักเกณฑ์ทั้งหลายแล้ว เอา แยังซิแย้งพระพุทธเจ้าแย้งที่ตรงไหน เรานี้ย่อมกราบที่เดียวนะ ภาคปฏิบัติจับกันๆ เข้าไป เจอตรงไหนรู้ตรงไหนมีแต่ทรงรู้แล้วเห็นแล้วแล้วค่อยสอนออกมาๆ เราจะทะนงตัวได้ยังไง หมอบๆ นั้น ธรรมะเป็นคติแก่โลกเป็นอย่างนั้นนะ ถ้ากิเลสแล้วเลอะเทอะๆ ไปหมด จึงต้องได้ระวังทุกวันนี้ละ กิเลสมันเอาธรรมเป็นโล่บังหน้า แต่กิเลสมันออกหน้านะเวลาเอาจริง ๆ ธรรมมีเป็นโล่บังหน้า บทเวลาทำจริง ๆ กิเลสออกหน้า จึงต้องได้ระวังๆ

วิสาขะเมืองอุดรนี้ก็เหมือนกัน ถ้าเป็นพิธีเรียบริ้อยดิงามเพื่อเป็นคติตัวอย่างแก่พี่น้องทั้งหลายมีชาวอุดรเป็นต้นเราก็พอใจ เทศน์เราก็เทศน์ได้จะมาว่าอะไรเทศน์ให้มนุษย์ฟัง เทศน์ให้เทวบุตรเทวดาเคยเทศน์มาแล้วนี่นะ ว่าให้มันชัดเจนเสียก่อน ละเอียดลอบขนาดไหนทำมหาพรหมท่านเทศน์สอน ท่านไม่เคยพูดนะเรื่องเหล่านี้ เรื่องอินทร์เรื่องพรหมเป็นเรื่องอินทร์เรื่องพรหมไป เรื่องมนุษย์เป็นมนุษย์ไปท่านสอน ดังพระพุทธเจ้าท่านพุทธกิจ ๕ เคยพูดแล้ว ตอนบ่าย ๓ โมง เทศน์ว่าการสอนประชาชนนับแต่พระมหากษัตริย์ลงมา นี้เรียกว่าพุทธกิจ ๕ งานของพระพุทธเจ้า ๕ ประการ คนอื่นไปทำแทนไม่ได้ พอตอนค่ำสอนภิกษุ มีทั้งบาลีแต่เราไม่ยกมาเฉยๆ สอนภิกษุ ล้วนแล้วแต่ภิกษุผู้มุ่งมรรคมุ่งผลทั้งนั้น นี่เป็นวาระที่สอง

ที่สามสอนพวกเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม แก้ปัญหาพวกเทวดาอินทร์พรหม ๖ ทุ่ม ที่สี่ ทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก ใครที่ข้องตาข่ายคือพระญาณของพระองค์ที่ควรจะมีเมตตาสั่งสอน โปรดก่อนหรือหลังท่านพิจารณาแล้ว ที่ห้า ตอนเช้าเสด็จออกบิณฑบาตให้โลกทั้งหลายได้เห็นได้ยินได้ฟัง เรียกว่า สมณานุญ ทสฺสนํ ได้เห็นสมณะผู้สงบบกายวาจาใจจากบาปกรรมทั้งหลาย เป็นมงคลอันสูงสุด นี่พุทธกิจ ๕ เทวดาอินทร์พรหมพระพุทธเจ้าสอนมาแล้ว ลูกศิษย์ตถาคตจะไม่มีหุมีตาบ้างหรือ พระพุทธเจ้าสอนเพื่อมีหุมีตา ธรรมนี้เป็นธรรมที่จะสอดส่องรู้ตามอุปนิสัยของผู้ที่รับธรรมนี้เข้ามา สมควรแก้กำลังวังชาวาสนาของตนแล้วเอาออกใช้ ทำไมจะใช้ไม่ได้ละ

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้า พอมีวิสาขะเราก็แยกออกมาๆ พูดถึงเรื่องไปเทศน์ว่าการเมืองอุดรทำไมจะเทศน์ไม่ได้ เทวดาอินทร์พรหมเราเคยผ่านมาแล้วนี่ ว่าให้ชัดๆ อย่างนี้ วันนี้เปิดเสียบ้างนะ ธรรมตาเฉยเหมือนไม่รู้ไม่ชี้ซะ ทำไมจะสอนมนุษย์ไม่ได้ถ้าไม่ใช่มนุษย์หมดคำหมดราคาเสียจริงๆ เมืองอุดรเรานี้หมดคำแล้วหรือ หมดราคาแล้วหรือธรรมจะเข้าไม่ได้เลย จะมีแต่สนามหมากัดกันหรือเมืองอุดรเรานะ เราได้ยินแ่วๆ แต่ทางสนามหลวงจะเอาอะไรผสมผสมมา ฟังแล้วๆ มีแต่ผสมผสมหมามากัดกัน เราพูดตรงๆ อย่างนี้ละ ธรรมะจะไม่เข้าใครออกใคร พูดอย่างตรงไปตรงมา พูดนี้ไม่ผิด วิสาขบูชาก็ให้เป็นคติตัวอย่างจริงๆ มีผู้มาเทศน์ว่าการ ก็ให้เป็นคติตัวอย่างจริงๆ เทศน์ว่าการไม่ใช่เอาส้อมส้อมห้ามาเทศน์ว้อๆ เอากล้วยแห้งกล้วยหอมไปกิน เอากล้วยไข่ไปกิน เราไม่ต้องการกล้วยไข่ ต้องการตั้งแต่หัวใจคน

ไปที่ไหนทั่วโลกเราไป เราไม่ได้ไปสนใจกับกล้วยหอมกล้วยไข่ซะ สนใจกับหัวใจคนทุกซอกทุกซอกขนาดไหนเราทนเอาๆ เราเองแบบตลอด เราไม่เคยสนใจกับจะเอาชิ้นใดในสมบัติทั้งหลายที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคผ่านมาทั่วประเทศไทย เราเอาชิ้นไหนไม่เคยมี มีแต่เปิดๆ สงเคราะห์โลกๆ จะทำอะไรก็ต้องพิจารณาเหตุผลต้นปลายผิตถูกตีชั่วไปประจำ

ตลอดเลย นี่เมืองอุดรเราจะให้เป็นวิสาขะโลก ก็เอาวิสาขะให้เป็นตัวอย่างของเมืองอุดรที่ดีเอา ถ้าหากว่าเป็นมงคลเราจะไปเทศน์ให้ ไม่มีอะไรก็ตามเถอะ หลวงตาบัวขึ้นธรรมมาสน์แล้วก็จะเอานิทานขึ้นก่อน ขึ้นธรรมมาสน์ไม่มีอะไรก็จะเอานิทานพ่อกับลูกเขยลูกสาวพ่อกับลูกสาวไปเผาไร้แต่เช้า ลูกเขยกับลูกสาวจะเอาข้าวไปตามส่ง รอจนสายก็ยังไม่เห็นลูกเขยกับลูกสาวไป หิวข้าวจนจะตาย ไปเผาไร้ที่มันเศษมันเหลืออะไร เผายังไม่หมด ส่วนใหญ่เผาไปแล้ว ส่วนเล็กยังไม่หมด ไปเผาแต่เช้า ตื่นเช้าก็ไปแต่เช้า ให้ลูกเขยกับลูกสาวตามหลังไป

จนสายมาหิวข้าว มองมาก็ไม่เห็น ๆ จนกระทั่งตะวันเที่ยงลูกเขยกับลูกสาวจึงสะพายกล่อข้าวต้อนต้อน ๆ ไป มันโมโหสุดขีดซิ พอมองเห็นลูกเขยกับลูกสาวกับความหิวที่มันท่วมท้นเลยไม่มีอะไรจะพูด คือพูดอะไรมันก็จะเลยเถิดเลยแดนไปเสีย เพราะอำนาจแห่งความโมโหมันรุนแรง ไม่ได้อะไรก็มีแต่ สุนี่ ๆ ว่าให้ลูกเขยกับลูกสาว จะพูดอะไรมากกว่านั้นไม่ได้ ก็ได้แต่ว่า สุนี่ ๆ เท่านั้นแหละ อันนี้เราไปถ้าหากว่ามันไม่มีจริง ๆ คำเทศนาว่าการสอนพี่น้องชาวอุดร เราสอนคนทั่วประเทศไทย เทวบุตรเทวดาเราพูดจริง ๆ เราสอนได้นะ เข้าใจว่าไม่มีเหรอ นี่ละธรรมเป็นอย่างนั้น มีเหมือนไม่มี รู้เหมือนไม่รู้ ถ้าไม่สมควรแก่เหตุแก่ผลไม่ออก ถ้าสมควรแล้วออก ๆ ทันทิ

เมืองอุดรเรา อุดร แปลว่า สูง เมืองอุดรเป็นเมืองสูง สูงด้วยอรรถด้วยธรรมค้อยยังชั่ว สูงด้วยมูตรด้วยคุณใช้ไม่ได้นะ ธรรมดาไปนี้ถ้าไม่มีอะไรจะเทศน์ เราขึ้นธรรมมาสน์แล้วก็หันนุ่นหันนี้แล้วก็ สุนี่ ๆ หันทางโน้นสุนี่ หันทางนี้สุนี่ หมดเรื่องแล้วก็ลงธรรมมาสน์ไปเลย เพราะมองดูข้าง ๆ มันไม่มีกล้วยหอมกล้วยไข่ มันก็มีแต่สุนี่ ๆ เข้าใจแล้วนะ เอาละพอ นี่ละนิทานจำเอานะ นิทานพ่อกับลูกเขยลูกสาว สุนี่ ๆ ไปนี่คนมามาก ๆ ไม่มีอะไรจะเทศน์ให้เขาฟัง ขึ้นไปธรรมมาสน์ก็มองทางนั้นทางนี้ ทั้งมองดูกล้วยหอม มองดูกล้วยไข่ มองแล้วกล้วยหอมกล้วยไข่ไม่มี หันหน้ามาแล้วก็ว่าสุนี่เท่านั้นเอง เอา รับจะไปอยู่ เหตุการณ์เป็นอย่างนี้เมืองอุดรเราจะไปเองไปเทศน์ อยากให้เป็นคติตัวอย่าง

เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ ยังเป็นเมืองหลวงเช่นกรุงเทพมหานคร ว่าเป็นวิสาขะโลก เราอยากให้ เป็นคติตัวอย่างอันดีงามจริง ๆ นะ อย่าเอาแต่เรื่องกิเลสตัณหา ยศถาบรดาศักดิ์มาอวดมาเบ่งกันนะ เราไม่อยากฟังเรื่องเหล่านี้ละ เราอยากฟังแต่กฎระเบียบแบบแผนอันดีงามของพระพุทธเจ้า ให้เอามากางในวันเช่นนั้น ให้ได้เป็นคติตัวอย่างแก่พี่น้องทั้งหลาย นี่เราอนุโมทนาสาธุการ มามีแต่มาเบ่ง ๆ คณะนั้นมาคณะนี้มา คณะไหนมีแต่เบ่งเหมือนอึ่งอ่างเบ่ง อึ่งอ่างกับวัวเบ่งใช้ไม่ได้นะ เวลานี้มีแต่พวกเบ่งนั้นละ ศาสนาก็กลายเป็นศาสนาเบ่งไปหมดแล้วเดี๋ยวนี้ เอาศาสนาเป็นโล่บังหน้าเฉย ๆ ตัวนั้นออกหน้าศาสนา ตัวเบ่ง ๆ นั้น ก็มีเท่านั้นละ วันที่ ๒๒ เหรอ ตอนค่ำ ๆ เราถึงจะไปดูตลาดเลา ขึ้นธรรมมาสน์ก็จะดูนั่นดูนี่ ดูตลาดเลา ถ้าไม่น่าดูว่า สุนี่แล้วก็ไปเลยยกอะไร

พุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว พี่น้องทั้งหลายฟังหรือยังคำพูดคำนี้ล่ะ ควรจะเอาไปเป็นคติตัวอย่างแก่ตัวเอง ตลอดครอบครัวเหี้ยเรือ่น สังคมกว้างแคบ ควรจะเอาไปเป็นคติตัวอย่าง ยืนยันได้เลย ธรรมะพระพุทธเจ้านี้ส่งออกสังคมได้ทุกสังคมตั้งแต่ เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมลงมา ออกได้หมด ไม่มีอะไรเกินธรรม ขอให้นำธรรมะนี้ไปปฏิบัติเถอะ อย่างน้อยก็สงบรวมเย็นในครอบครัวเหี้ยเรือ่น ขอให้มีความเถอะนะ ว่าแต่ชาวพุทธๆ มันเป็นคนเปรตชาวผีชาวคิกคะนองเหมือนหมาเดือน ๙ เดือน ๑๒ เวลานี้ล่ะ เมืองไทยเรามันเป็นชาวพุทธอะไรที่ไหน มองดูที่ไหนมองหาคคนไม่เห็น เห็นแต่เรื่องกิเลส ตัณหาความคึกคะนองความติดความดื่มเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มเขาเต็มเรา มองหาคคนไม่เห็น ยังว่าเป็นชาวพุทธๆ อยู่หรือ

ถ้าเป็นชาวพุทธจริงๆ ก็ดูตัวเองซิ ตรงไหนผิดตรงไหนถูกแก้ไขตนเองไปเรื่อยๆ นี่ชาวพุทธ ดูอย่างนี้ ถ้าชาวเปรตชาวผีชาวหมาเดือน ๙ จะดูแต่ความทะเยอทะยานคึกคะนองเก่งไม่มีใครสู้แหละ ดูไม่ได้ล่ะ อย่าเอามาประดับชาติไทยของเราซึ่งเป็นชาติแห่งชาวพุทธ อย่าเอามาประดับสิ่งเหล่านี้ ให้เอาของดีงามมาประดับ จะสมชื่อสมนามว่าเป็นลูกชาวพุทธ วันที่ว่าเราก็จะไป อย่างว่าแหละไปดูเหตุการณ์เป็นยังไง ให้พากันมีกภูมิระเบียบให้หน้าดูนะ เมืองอุดรนี้เป็นเมืองหลวงตาบัวที่เป็นผู้นำคนทั้งประเทศอีกด้วยนะ จะมาขายหน้าอยู่ที่เมืองอุดรเอาอีกนะ ไปนี่ก็จะไปสู่นี่ๆ อื้อ ลำบากนะ ดูที่ไหนก็ดิบกี้ดี มาดูบ้านเมืองเจ้าของใช้ไม่ได้ แล้วก็มาสู่นี่อยู่บ้านเจ้าของ อื้อ อย่าให้เป็นนะ ระวังให้ดี

วันที่ ๒๘ นี้ก็จะไปฉันทน์ที่โรงพยาบาลโนนสะอาด ที่เราจะไปฉันทน์ให้ก๊อนุโลมให้ธรรมลี อุตสาห์มากนะช่วยบ้านช่วยเมืองเราเนี่ย ธรรมลีนี้เก่งมากเหมือนกัน ได้ทองคำมาทีละมาก ๆ มาช่วยชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเรา นี่ท่านจะพาประชาชนญาติโยม ท่านเป็นหัวหน้าตั้งกองผ้าป่าขึ้นที่นั่น ที่โรงพยาบาลโนนสะอาด ที่ตั้งโนนสะอาดก็เพราะเห็นว่าเราไปสร้างตึกโรงพยาบาลหลังใหญ่หลังหนึ่ง หลังหนึ่ง ๘ ล้านเสร็จผ่านไปปั๊บ ขึ้นหลังใหญ่ ๒๒ ล้าน นี่หลังนี้กำลังจะเสร็จ เราก็ไปฉลองอันนี้ ตั้งผ้าป่าขึ้นมาเป็นที่ระลึก ว่างานนี้เป็นกุศลเราก็อนุโลม มีหน้าซำยังจะลากเราไปฉันทน์อีก เราก็ยังอนุโลมอีกนะ วันนั้นเราก็จะไปฉันทน์ตอนเช้า ฉันทน์โนนสะอาด วันที่ ๒๘

วันที่ ๓๐ ก็เป็นวันแผ่ส่วนกุศลให้สัตว์ทั่วแดนโลกธาตุ โดยยกคำว่ามารดาเสียในวันนั้นเป็นต้นเหตุ ความมุ่งหมายของเราอย่างแท้จริงมุ่งสัตว์โลกที่ปราศจากญาติมิตรเพื่อนฝูงมางานบุญแต่ละงานๆ มาหวังจะรับส่วนกุศลจากญาติมิตรที่ทาบบุญอุทิศส่งไปให้ๆ ไม่มีทั้งๆ ที่เขาก็เป็นเปรตเหมือนกันเขายังได้รับส่วนบุญส่วนกุศลจากญาติจากมิตร เปลี่ยนสภาพเปลี่ยนชาติจนกระทั่งไปสวรรค์ก็มี ไ้อ้เราที่มานี้มาแบบ หวังก็หวังแห้งๆ มาหวังได้หรือไม่ได้ในงานใหญ่ๆ อย่างนี้ล่ะ จะมีผู้ทาบบุญอุทิศส่วนกุศลให้เราหรือไม่ เราจะมีญาติหรือไม่

ทั้งๆ ที่ว่ามีญาติ แต่คำว่ามีญาติหรือไม่คือว่า ญาติจะเป็นญาติใจดำหรือใจขาวใจสะอาด ความหมาย ถ้าเป็นญาติใจสะอาดก็จะทำบุญแล้วอุทิศส่วนกุศล เขาจะได้รับส่วนบุญไป ถ้าเป็นญาติใจดำน้ำขุ่นแล้วไม่สนใจ แม้แต่ไปในงานนี้ก็ไม่ใช่ ทางนี้มาก็ใจแห้งเหี่ยว มาดูแล้ว ไม่เป็นท่า กลับด้วยความเสียอกเสียใจ อีกทั้งยังสาปแช่งด้วยนะ พวกเปรตเขาก็ต่ำเหมือนกัน

ญาติทั้งหลายเขามีๆ ผู้เปลี่ยนภพเปลี่ยนชาติไปถึงสวรรค์ให้เห็นต่อหน้าต่อตาก็มี เขาว่าอย่างนั้นนะพวกเปรต แต่ญาติของเรานั้นเป็นยังงี้ถึงใจดำน้ำขุ่นเอานักหนา เราก็มียุติเหมือนกัน ญาติเรานั้นเป็นยังงี้ ส่วนบุญส่วนกุศลชนิดหนึ่งที่จะอุทิศให้พวกเปรตทั้งหลายไม่เห็นได้รับเลย ไม่มีเลย นี่ละเขาว่าให้ในคัมภีร์ เราจึงได้เอานั่นละเป็นต้นเหตุอุทิศส่วนกุศลให้ ไม่นิยมว่าญาติไม่ญาติ ญาติเกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น เราอุทิศส่วนกุศลกระจายไปหมดเลย ใครมีญาติไม่มีญาติ เราเป็นญาติกับสัตว์ทั่วโลกกว้างเลย อุทิศส่วนกุศล นี่ละที่เราทำทุกวันนี้ เราพิจารณาเต็มหัวใจแล้ว ไม่ได้มาทำสุ่มสี่สุ่มห้านะ ยกเอามารดาเสียวันที่ ๓๐ ทำ พวกลูกศิษย์ลูกหานั้นแหละเขาตั้งขึ้นทำ เราก็กินด้วยๆ เป็นเรื่องประเพณีอันงาม เป็นมงคลอันใหญ่หลวงอยู่ เราจึงได้ทำเรื่อยมา

โห คนมันมองเห็นพระพุทธเจ้าอะไรที่ไหน เพราะความรู้ของพระพุทธเจ้านี้ไม่ได้เหมือนความรู้ของโลกทั่วๆ ไป โลกมันจะไปฟังเสียงอะไร มันมองดูอะไร ตั้งแต่ต้นเสามันก็เดินไปชนได้นะ มันหยาบหรือไม่หยาบ บอดหรือไม่บอด ต้นเสาทั้งต้นมันเดินไปชนได้นั่นละตาคนกับตาพระพุทธเจ้าต่างกันยังไง ตาพระพุทธเจ้ามองเห็นพวกเปรตพวกผีละเอียดลออขนาดไหนเห็นหมด ยกตัวอย่างเช่นพระติสสะ โยมอุปฐากท่านเอาผ้ามาบังสุกุล ท่านก็เลยตัดเย็บเรียบร้อยย้อมเสร็จ แล้วเอาผ้าตากไว้ กลางคืนเกิดอุบัติเหตุถ่ายท้อง เลยเสียเสียคืนนั้นยังไม่ได้ครองผ้าผืนนั้นนะ

นี่เห็นไหมตาคนทั้งหลายกับตาพระพุทธเจ้าต่างกันอย่างไรบ้าง เอากันตรงนี้ ผ้าจีวรผืนนั้นตากไว้ พระติสสะท้องเสีย ถ่ายท้องตายเสียคืนวันนั้น ตอนเช้าพระพุทธเจ้าเสด็จขึ้นมาเลยโดยไม่คาดไม่ฝัน มาสั่งอย่างเด็ดขาดเลย จีวรผืนที่ตากไว้ พระติสสะบวชมาเพื่อสวรรค์นิพพาน ที่แรกบวชมาเพื่อสวรรค์นิพพาน แล้วเดี๋ยวนี้สวรรค์นิพพานกลับไม่มี คุณค่ายิ่งกว่าจีวรผืนนี้ พระติสสะตายแล้วเป็นห่วงจีวรผืนนี้ แล้วก็มาเป็นเส้นติดอยู่ในนี้ หิ้งหวงเป็นกำลัง ใครไปแตะไม่ได้นะจีวรผืนนี้ พระติสสะหวงมากห่วงมาก แล้วพระติสสะจะโกรธจะแค้น ตายแล้วจะลงนรก วังนั้นนะ จึงห้ามไม่ให้พระมาแตะ ตากไว้อย่างนั้นแหละบอกไว้เลย ท่านมารับสั่งเอง

พอ ๗ วันล่วงไปแล้วเสด็จมาอีก เห็นไหมละ เอาจริงเอาจังมาก นี่ใครเห็นเส้นตัวนั้น พระติสสะตายแล้วเพราะความห่วงความหวงในผ้าจีวร ตายแล้วมาเป็นเส้นเกาะอยู่นั้น

ไม่มีใครเห็น พระพุทธเจ้าเห็น เสด็จมาห้าม บอกไม่ให้ใครแตะ ทั้งวันนั้นเลยนะ บอกว่าทั้งวันนั้นเลย เวลานี้พระติสสะเป็นเส้นอยู่นั้น กำลังหึ่งหวางอยู่ในจิ๋ว ใครไปแตะไม่ได้ จะว่ามาแย่งจิ๋วทั้งนั้น แล้วจะเกิดอกุศลภายในจิตใจ ตายแล้วจะลงนรก เธอสมควรจะไปสวรรค์ได้อยู่ ก็มีจิ๋วผืนเดียวมาเป็นอุปสรรคกีดกันมรรคผลนิพพานตอนนั้นไม่ให้มี ให้มีแต่จิ๋วผืนเดียวเป็นใหญ่โตมากในหัวใจของพระติสสะ จึงต้องมาเป็นเส้น พระองค์รับสั่งให้ตากทิ้งไว้เลย

จนกระทั่ง ๗ วันล่วงไปแล้ว เส้นตัวนั้นตายแล้วไปสวรรค์เลย นั่น พระองค์รักษาทุกด้านนะ กลัวพระติสสะจะตกนรก เพราะใครไปจับจิ๋วหรือเอาจิ๋วมาใช้ พระติสสะจะโกรธแค้นมาก ตายแล้วจะตกนรก พระองค์ก็รักษาไว้ไม่ให้ไปแตะ กลัวพระติสสะจะตกนรก พอเส้นตัวนั้นตายแล้ว เอ้า ที่นี้เอาไปใช้ได้พระติสสะไปสวรรค์แล้ว นี่ละเรื่องราวมันเส้นตัวเล็กๆ มีใครเห็น พระพุทธเจ้าพระองค์เดียวเห็น อย่างนั้นละตาพระพุทธเจ้ากับตาของสัตว์โลกมันผิดกันนะ เพราะฉะนั้นจึงสมควรเป็นศาสดาเอกในโลก คือพุทธศาสนา ให้ยึดเป็นหลักไว้ นะท่านทั้งหลาย

เราขึ้นเวทีมาเต็มกำลังความสามารถ กระจายถึงพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ เราไม่คุยนะ ว่าปีนี้ถึงกันหมดเลย เรายอมกราบ พระพุทธเจ้ามีจำนวนมากเท่าไรกราบเลย เหมือนน้ำมหาสมุทร จ่อลงปีนี้เป็นน้ำมหาสมุทรด้วยกันหมด เอามือจ่อลงไปนี่ถูกแล้ว มหาสมุทร จ่อตรงนั้นก็มหาสมุทร จ่อตรงไหนเป็นมหาสมุทรอันเดียวกันแล้ว นี่จิตเมื่อเข้าถึงวิมุตติหลุดพ้นธรรมดา เป็นอันเดียวกันหมด เรียกว่ามหาวิมุตติมหานิพพาน เป็นอย่างนั้น จ่อปีลงไป คือใครบรรลุธรรมปีง เข้าแล้วนั้น เป็นอันเดียวกันแล้วๆ ท่านถามกันหาอะไร พุดให้มันชัด ให้มันรู้อยู่ในหัวใจ พุดงูๆ ปลาๆ ได้หรือ นี่ไม่งูๆ ปลาๆ นะ สอนโลกมานี่สอนด้วยความแม่นยำนะ เพราะฉะนั้นจึงกล้าหาญชาญชัยทุกอย่างที่จะพุดออกมาด้วยความเป็นธรรมทั้งนั้น บอกว่าแน่นอนไม่ผิด

เราพุดไปจะเด็ดจะเดี่ยว คัดค้านต้านทานยังงี้ถูกทั้งนั้น เราพิจารณาโดยธรรมแล้ว ใครจะปฏิบัติตามไม่ปฏิบัติตามก็เป็นเรื่องของโลกเรื่องของผู้อื่นไป แต่เรื่องธรรมเป็นธรรมล้วนๆ เก็บเข้าไปลิ้นชักก็เป็นธรรมอยู่ในนั้น เอาออกมาจากลิ้นชักก็เป็นธรรม อยู่ในลิ้นชักก็สว่างด้วยความเป็นธรรม ออกมาก็สว่างด้วยความเป็นธรรม ไม่เหมือนมูตรเหมือนคุณ อยู่ในส้วมในถานก็เป็นมูตรเป็นคุณ กระจายออกมาก็เหม็นคลุ้งไปทั่วประเทศไทย นี่ละกิเลสมันเหม็นคลุ้งอย่างนี้เข้าใจหรือ แต่ชอบให้มันออกมากระจายปะจุมุกกันແหลกແหลว พวกนี้พวกจุมุกขาด มีตั้งแต่มูตรแต่คุณโปะเอาหมดๆ เข้าใจหรือยังที่พุดอย่างนี้ นะ หรือหาว่าโกหกเหรือ

ธรรมพระพุทธเจ้าแน่นอนมาเท่าไร สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ ไม่มีคำว่าผิด แม้ชนิดหนึ่ง ขอให้ปฏิบัติตามเถอะจะหมอบราบ ๆ ทั้ง ๆ ที่ไม่เห็นองค์ศาสดาในพระรูปพระ โฉมท่านเลย เห็นธรรมแล้วถึงกันหมดเลย นี่ก็ได้พูดเต็มเม็ดเต็มหน่วย จวนจะตายเท่าไร ยิ่งเปิดออก ไอ้เรื่องใครจะว่าไอ้ว่าอวดเราไม่เคยสนใจ เรื่องเหล่านี้เรื่องชี้หมูชี้หมาทั้งนั้น สนใจกับมันอะไร ธรรมเลิศเลอยิ่งกว่าชี้หมูชี้หมา ที่จะทำประโยชน์ให้โลกขนาดไหนเอา ออก ๆ เราไม่เคยสนใจกับใครจะมาว่าอะไร ถ้าสนใจอย่างนี้พูดไม่ได้ พระพุทธเจ้าสนพระทัยอย่างนี้สอนโลกไม่ได้นะ พระองค์จะไม่สนใจ สนใจตั้งแต่เพชรเม็ดหนึ่งมีราคาเท่าไร นั่นเอาตรงนั้น น้อยก็ตามเอาจนได้ กองมูตรกองคูดองเท่าภูเขาไม่สนพระทัย

อันนี้ก็เหมือนกันมูตรคูดองเท่าภูเขาก็ไม่สนใจ สนใจที่เป็นเพชรเป็นพลอย เป็นแร่ธาตุสำคัญ ๆ ฝังอยู่ในภูเขาถูกมีดต้อนั้น เอาอันนั้นออกมา ๆ พระพุทธเจ้าสอนโลก สอนอย่างนั้นละ นี่เราก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ตรงไหนผิดบอกเลย เราไม่เคยสะทก สะท้าน กลัวคนจะว่าอย่างนั้นอย่างนี้ไม่กลัว กลัวอะไรธรรมเหนือโลกอยู่แล้ว นำออกมา เป็นธรรมเหนือโลกตลอด ใครจะเชื่อไม่เชื่อก็เป็นธรรมเหนือโลกตลอด คนนั้นก็ได้อะไรเสีย ไปตามความเชื่อหรือไม่เชื่อของตนนั่นแหละ

อันนี้ก็เป็นการรับละนะ เรื่องวิสาขบูชาจะไปดู ไปมองนั่นมองนี่ ถ้าควรดูนี่จะดูนี่ ถ้า ควรตดตดปาด ปวดชี้ชี้ฟาดลงนั่นเปิดเลย เข้าใจไหม ถ้าไม่ยังงั้นก็เทศน์ละที่นี้ ต่อไปที่ เทศน์ เข้าใจหรือมีสองอย่าง อย่างหนึ่งชี้ปาดชี้แตกดูนี่เปิดเลย อย่างหนึ่งก็เทศน์ละที่นี้ จะ ฟังวันนั้นจะได้ฟังแง่ไหน ให้คอยไปดูก็แล้วกัน พวกไปดูคอยดู อย่าไปดูตั้งแต่ท่านจะ เทศน์ถ่ายเดียว ตดท่านก็มี ชี้ท่านก็มี เดี่ยวแตกปาดอยู่บนธรรมาสน์ดูนี่ไปเลยก็มี เข้าใจ ใจไหมละ เอาละพอดี จำได้ทุกคนนะ หรือเป็นยังไง มองไปที่ไหนมีแต่พวกดูนี่ทั้งนั้น

คิดดูเส้นตัวเดียวอยู่ในจิ๋วไม่มีใครเห็น พระตีสสะเตรียมพร้อมที่จะลงนรกเพราะ ความหึงหวง เตรียมพร้อมที่จะไปสวรรค์เมื่อไม่มีใครมาขัดมาแย้ง ตายแล้วไปสวรรค์ นั่น พระองค์บอกว่านี่พระตีสสะไปสวรรค์แล้ว หายห่วงแล้ว เอา จีวรจะแจกองค์ไหนที่จีวร ชำรุดทุดโทรม เอ้าแจกได้เลย พระตีสสะไปสวรรค์แล้ว แต่ก่อนพระตีสสะเตรียมพร้อมจะ ลงนรก ถ้าไม่มีใครมาแตะก็ไปสวรรค์ พระพุทธเจ้ารักษาทั้งสองด้าน เข้าใจไหมละ

เป็นอย่างไรละฟังธรรมหลวงตาพูดแล้วเป็นยังไง มีทั้งตลกขบขัน มีทุกแบบอยู่ในนี้ หมด แต่สรุปความลงแล้วไม่มีอะไร แน่ ใช้กิริยาสมมุติไปอย่างนั้น พอหมดแล้วบิ๊บบาย เสียบไม่มีอะไรเหลือเลย เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz